

[Preben Steen Nielsen]

med møje og besvær at blive tilgængelig for folketingets energiudvalg, men man erkender fra rapportørernes side, at rapporten ikke længere er dagsaktuel, og at rapporten bygger på forudsætninger, der ligger lang tid tilbage. De ligger tilbage fra før vi overhovedet beskæftigede os med anlægsloven i folketinget.

Hvad er det så for rapporter, fru Annelise Gotfredsen henviser til? Helsingørrapporten har ministeren beskæftiget sig med. Vølundrapporten kan ligeledes tilbagevises. Vi behandlede på et tidspunkt, også foranlediget af de konservative, i folketingets energiudvalg forlydender om, at man fra Ingeniør-Sammenslutningens side havde lavet beregninger, der påviste, at den enkelte forbrugers tilslutning til naturgasnettet ville koste det hvide ud af øjnene. Da man så fra folketingets side beder om at få de beregninger, der ligger til grund for Ingeniør-Sammenslutningens udsendte pressemeddelelse, får vi den besked, at disse beregninger ikke kan tilstilles folketingsudvalget.

Nu siger fru Annelise Gotfredsen – da man åbenbart ikke har nogen beregninger –: ja men så er der jo omvendt ikke nogen, der har påvist, at projektet er fornuftigt – bortset fra regeringen og folketingets flertal. Det ved jeg da ikke om der ikke er. Der ligger beregninger – de lå også til grund for anlægslovens vedtagelse – fra det internationale bankfirma Kuhn Loeb Lehman Brothers. Der ligger beregninger, som også er tilgået energiudvalget, og som viser det fornuftige i naturgassen, fra De europæiske Fællesskaber. Der ligger beregninger, som nu er revideret og tilgået fru Annelise Gotfredsen i dag, som viser, at forrentningen, rentabiliteten af projektet, i dag er endnu højere, endnu mere fordelagtig for det danske samfund, end den var, da anlægsloven blev vedtaget.

Ja men, siger fru Annelise Gotfredsen så, vi opnår en større økonomisk gevinst ved at sælge gassen til vesttyskerne eller hollænderne eller belgierne eller østrigerne, eller hvor man nu kan sælge den. Ja, det er da meget muligt, at vi kunne opnå en kortsigtet økonomisk gevinst ved at afhænde den energi, vi råder over i Nordsøen, til anden side. Jeg havde nær sagt: det svarer til at tro, at man opnåede en stor fortjeneste ved at købe aktier i Gredana, eksempelvis. For det, fru Annelise Gotfredsen ikke opnår ved et sådant

salg, er, at vi får et flerstrengt energiforsyningsnet i Danmark. Projektet i sig selv er rentabelt og kan samtidig sikre os en energikilde, som kan udgøre 12 pct. af vores totale energiforbrug i 1990 og 20–25 pct. af vores samlede opvarmningsforbrug.

Hertil vil fru Annelise Gotfredsen sige: ja men sælg denne gas til vesttyskerne og andre, få noget olie eller andet i stedet og hjælp den betrængte valutakasse! Hvilke garantier har vi for, at disse andre lande vil kunne levere energi tilbage til os? Ingen. Vi har en aftale, som det blev nævnt, med Polen om leverancer af kul. Leverancerne er halveret. Aftalen med Sovjetunionen er gået i stå. Leveringen i henhold til aftalen med Australien er halveret. Hvis en forsyningskrise på olie- og kulområdet skulle indtræffe i Europa, hvilke garantier kan fru Annelise Gotfredsen så give for, at de lande, der på nuværende tidspunkt måtte love os erstatningsenergi, ville være i stand til at leve op til disse løfter?

Dertil kommer, at der i en nødsituation træder visse spilleregler i kraft, som er aftalt i Det Internationale Energi Agentur. Disse spilleregler omhandler bl. a. begrænsning af kul- og olieforbruget, men omhandler ikke naturgasnettet. Det vil sige, at indtræffer der en forsyningskrise, så vil vi fortsat fra 1990 kunne klare 12 pct. af vores totale energiforbrug og 20–25 pct. af vores rumopvarmningsforbrug ved hjælp af naturgassen, uafhængigt af Det Internationale Energi Agentur og uafhængigt af, hvordan markedssituationen på energiområdet i øvrigt måtte være.

Så siger fru Annelise Gotfredsen: ja men der kan jo ske et blowout. Man får Tremileøen og den norske situation med boreplatformen og alt muligt andet i baghovedet, når fru Annelise Gotfredsen anvender den vending. Der var kunder i Strandvejsgasværksområdet, i Københavnsområdet, som forleden dag ikke kunne få varmet frikadellerne, fordi ledningsnettet var gået i stykker. Nu skal jeg ikke gøre mig klog på, hvordan dette Strandvejsgasværk i øvrigt er dirigeret og styret, men det lykkedes da gasværket i løbet af kort tid at genoprette det. Risikomomentet i forbindelse med gasledningen fra Nordsøen for en totallukning er i størrelsesordenen 1:1.000.000.

Alternativet til det er en videreudbygning – ud over det, der er planlagt – af fjernvar-